

Το Μικρόν Άστυ

Ο κόκκινος ρεπόρτερ

Η μεγάλη κυκλοφορία

Κωμωδία επίκαιρος και μονόπρακτη

εφ. *Το Μικρόν Άστυ*, Αθήνα

18 Νοεμβρίου 1899, σ. 2-3

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΠΙΚΛΙΡΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

Τὸ γρῦφεῖον τοῦ «Κύκνου». — Εἰς μίαν
γωνίαν μεγάλης σαρωείας τηλεσκοπίων γαλι-
κῶν λεξικῶν τοῦ Βουζουνιέου καὶ μικρῶν
σακκιδῶν οὐδὲν ἄλλων χρησιμῶν
συμμένων διὰ δῶρα

Ὁ δεισθωντής τῆς ἐφημερίδος. 89 φύλλα εἰς τὴν
Ἀθήναι! Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ μεγαλώσωμεν τὸ φύλλον.

Ὁ διαχειριστής. Ἀλλὰ ἀδύνατον νὰ μεγαλώσῃ πλέον κί-
σσι διεθνοῦντά. Ἐγὼ ἐγκυλίσει ἀπὸ τὸ πιστότηρον. Τὸ πρακτορεῖον
μὰς ἔχει δώσει τοὺς ὑψηλοτέρους ἐφημεριδοπώλας καὶ μοιχεύει
τὰ φύλλα ἄρονται λερωμένα εἰς τὰς ἄκρας διότι σύρονται στὴ λί-
σση.

Ὁ δεισθωντής. Ἀλλὰ τότε νὰ διπλασιασθῇ. Πέσας τι-
λίδας ἔχει τώρα.

Ὁ διαχειριστής. 17.

Ὁ δεισθωντής. Ἄς γείνῃ δεκαπεννέα. Καὶ δυνατὸν
ποιοῦτοτρόπως νὰ ἀναγγελώμεν ὅτι δίδομεν τόσον χαρτὶ, ὥστε ὁ
ἀναγνώστης, πωλῶν ἐπειτα τὰ φύλλα εἰς τὸ μπαζλίκο, νὰ ἔχῃ τὰ
λεπτά του.

Ὁ διαχειριστής. Αὐτὸ εἶνε ἰσχυρὰ ἰδέα. Ἐσῶρα εἶκοσι
ἐπιπλέον ἀπὸ τὸ ἔρφαντοφρεῖον διὰ νὰ ραπτῶν τὰ φύλλα.

Ὁ δεισθωντής. Καὶ τὰ δῶρα;

Ὁ διαχειριστής. Ἄδύνατον, κύριε διεθνοῦντά. Δὲν
ὑπάρχουν οὔτε δεκά κοπιὰ σαρωείας εἰς ἕλλην τὴν ἀγοράν. Πρί-
πει νὰ ἀλλοθώμεν τὸ δῶρον. Ὁ «Κύκνος» δίνει ὅλοον ἓνα κοπιὴ
ὀδοντογλυφίδας καὶ πέντε γαυροφάλλα εἰς κάθε ἀναγνώστην. Ἐγώ
μὲν ἰσχυρὰ! Νὰ εἶδῶμεν κάτι τι ζεστό, κάτι τι χορταστικὸν τώρα
τὸ γρῦφεῖον.

Ὁ δεισθωντής. Μὰ σὺν τί πράγμα;

Ὁ διαχειριστής. Ἐνα πλάφι, παραδείγματος γάρ-
ριν εἰς κάθε ἀναγνώστην.

Ὁ δεισθωντής. Καὶ, τὸ ἐσκήφθηκα, ἀλλὰ χρειάζεται ὁ-
λόκληρος ἐγκατάστασις, καζάνια, φωτιὰς...

Ὁ διαχειριστής. Ὅχι, ἡμποροῦμε νὰ συνεννοηθῶμεν μὲ
τὸ οικονομικὸν συστάειον. Ἐκτός τούτου ἡγέρασα καὶ ἄλλα μι-
κρὰ δῶρα λουπινα τῶν Καλαμῶν, ἔυλοκέρτα. Ἄν εἶχαμε μίαν
τακτικὴν προμήθειαν ἀπὸ φρέσκας μαρίδες!...

Ὁ δεισθωντής. Ὅχι! αὐτὸ εἶνε ἀκατόρθωτον!... Ἀλήθεια
(κτυπῶ τὸν κώδιον).

Εἰσέρχεται ὁ ὑπηρέτης.

Ὁ δεισθωντής. Πές, σὲ παρακαλῶ, εἰς τὸν ἀρχιεργάτην ὅτι
εἶνε ἀπειπισία. Εἶπαμεν ὅτι μαζὺ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν πρέπει νὰ
ἀλλάξεται καθημερινῶς καὶ ἡ γιλιὰς τῆς κυκλοφορίας. Καὶ χθές
καὶ σήμερον εἶχεν ὅτι ἡ κυκλοφορία μας εἶνε ὡς ἡ γιλιὰδων φύλ-
λων. Εἶνε ἀπειπισία! Ἐπρεπε νὰ ἔχωμε φθάσει εἰς τὰς δεκά!!

Ὁ δεισθωντής. (Πρὸς τὸν διαχειριστήν). Πήγαμε καὶ
φρονίσι σὲ παρακαλῶ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς ἐκρίζοντιλίνης. Ἀπὸ
αὔριον ἀναγγέλω ὅτι ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ μεγαλώσῃ πλέον, τὸ
σῆμα θὰ ἐκδώσωμεν ἐπὶ παύρου.

[Ἀίφνης ἀκούεται θόρυβος.] Ὁ τιμίας εἰσέρχεται ἐσπευσμένως)

Τιμίας. Ἦλθον κύριε διεθνοῦντά.

Ὁ δεισθωντής. Ποῖσι;

Τιμίας. Ἦλθον.

Ὁ δεισθωντής. Μὰ ποῖος ἦλθεν ἐπὶ τέλους.

Τιμίας. Ἦλθον διὰ τὴν κατάσχεσιν. Πέντε δικαστικοὶ κλη-
τήρες.

Ὁ δεισθωντής. Πέντε, ἀλλὰ εἶνε πολλοί.

Τιμίας. Ὅχι δὲ! Εἶνε ἓνας ἀπὸ τὸ χαρτοπωλεῖον, ἓνας ἄλ-
λος ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Θανοπούλου διὰ τὰ ἐδώματα, τρίτος ἀπὸ
τὸ κατάστημα τοῦ Σιδνεῦ διὰ τῆς γαλιέας καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἀπὸ
τὰ κατάστημα ἐπικτῆς διὰ τὰ τηλεσκόπια. Τί σὺς ἔλθῃ καὶ σὺς
νὰ δώσετε τώρα τηλεσκόπια!

[Ὁ διεθνοῦντής φαίνεται τεταραγμένος. Αἰφνης ἐγείρεται καὶ ζη-
τεῖ τὸν ἀρχιεργάτην εἰς τὸ τηλεφῶνον].

Ὁ δεισθωντής. Αὔριον δὲν θὰ ἐκδώσωμεν φύλλον. Συμ-
βαθῶν καὶ ἀνομιλίαι. Κάμε ἐπιστήσι μερικὰ προγράμ-
ματα ὅτι ὁ «Κύκνος» ἐνεκεν τῆς μεγάλης τοῦ κυκλοφορίας
καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἀδυνατεῖ πλέον νὰ ἐκδοθῇ.
[Στεφόμενος εἰς τὸν τιμίας.] Ἄς ἔλθουν οἱ κύριοι μέσα.